

Arrest

nr. 65 185 van 27 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 april 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VROUBAUT, die *loco* advocaat W. GARDIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 mei 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum kort verblijf.

Deze aanvraag wordt geweigerd bij beslissing van 30 juni 2009.

Op 30 juni 2010 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een visum kort verblijf.

Dit visum wordt haar verleend.

Op 5 november 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in opgaande lijn.

Zij wordt verzocht binnen de drie maanden en ten laatste op 5 februari 2011 bijkomende stukken voor te leggen, met name "bewijs van stortingen, loonfiches zoon en schoondochter, attest OCMW".

Op 7 en 28 december 2010 worden namens de verzoekende partij stukken overgemaakt.

1.2. Op 1 april 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 05.11.2010 door B. F. geboren te 5...), op (...) en van Marokkaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond in het verleden ten laste geweest te zijn van de referentiepersoon: de voorgelegde stortingen gebeurden telkens ten aanzien van een ander persoon dan betrokkene. Bijgevolg heeft betrokkene niet aangetoond dat zij in het verleden ten laste was van de referentiepersoon.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

In casu houdt de bestreden beslissing volgens de verzoekende partij volledig ten onrechte voor dat niet afdoende werd aangetoond dat zij ten laste is van de referentiepersoon, met name haar zoon, omdat de stortingen waarvan het bewijs werd geleverd niet aan haar persoonlijk gericht waren. De bestreden beslissing gaat immers voorbij aan de pertinente vaststelling dat wel degelijk omvangrijke en regelmatige stortingen werden verricht, niet aan de verzoekende partij zelf, maar wel aan haar dochter. De verzoekende partij is een oude dame met ernstige gezondheidsproblemen. Zij beschikt niet over de nodige mobiliteit om zelf in te staan voor haar financieel beheer. Om deze reden werden de betalingen verricht aan haar dochter die wel de mogelijkheden heeft om zich om de financiële toestand van haar moeder te bekommeren en het nodige te doen teneinde ervoor in te staan dat de financiële middelen die haar zoon werden gestort bij haar terecht kwamen.

Bovendien dient te worden gewezen op het feit dat de dochter van de verzoekende partij op hetzelfde adres gedomicilieerd is als zijzelf en dat zij heeft verklaard dat de stortingen alle aan haar moeder toekwamen. Voorts blijkt uit de voorgelegde stukken dat de verzoekende partij geen eigen inkomsten heeft en dus ten laste van haar zoon bleef.

Een bijkomende reden waarom de stortingen niet rechtstreeks aan de verzoekende partij werden overgemaakt is het feit dat zij analfabete is. Zij is dus allerminst vertrouwd met de moderne financiële transacties en kan zelf niet op adequate wijze instaan voor haar financieel beheer.

De verwerende partij besluit dan ook ten onrechte, zo stelt de verzoekende partij, dat uit de stukken van het dossier zou blijken dat zij niet ten laste zou zijn van haar zoon. De bestreden beslissing is dan ook strijdig met de materiële motiveringsplicht.

Voorts werd de bestreden beslissing in ieder geval in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel genomen. Men kan immers niet zondermeer aannemen dat de verzoekende partij niet ten laste zou zijn omdat de stortingen niet aan haar, maar wel aan haar dochter werden overgemaakt. Minstens had de verwerende partij zich verder moeten informeren alvorens het verzoek af te wijzen.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dienaangaande moet erop worden gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

2.3. De bewijslast bij het indienen van een aanvraag ligt immers bij de aanvrager zelf, die op afdoende wijze moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Vooreerst merkt de Raad op dat de verzoekende partij niet betwist dat de stortingen die haar zoon deed niet aan haar persoonlijk, maar wel aan twee andere personen werden gedaan. Dit blijkt overigens ook uit de stukken van het administratief dossier. Het "overzicht – relevé trx" vermeldt inderdaad B.S. en B.K. als begunstigden van de stortingen, en niet de naam van de verzoekende partij.

De verzoekende partij poogt in haar verzoekschrift met het toevoegen van stukken aan te tonen dat de stortingen van haar zoon, waarvan het bewijs werd geleverd, wel degelijk voor haar bedoeld waren. Zo worden medische attesten bijgebracht, een verklaring van haar dochter dat de stortingen wel degelijk voor haar bedoeld waren en attesten van samenwonen van de verzoekende partij en haar dochter B.S. en B.K.

Deze stukken werden blijkens het administratief dossier echter niet ter kennis gebracht aan de verwerende partij, zodat haar niet kan worden verweten er geen rekening mee te hebben gehouden en er niet over te hebben gemotiveerd. Het thans voor de eerste keer bijvoegen ervan kan de Raad er dan ook niet toe brengen de bestreden beslissing onwettig te bevinden. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens worden neergelegd na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395) en op die manier zelf de gegrondheid van de aanvraag te gaan beoordelen. Immers kan de Raad als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94).

Bovendien kan er niet aan worden voorbijgegaan dat de verzoekende partij uitdrukkelijk werd verzocht de bewijzen ter ondersteuning van haar aanvraag ter kennis te brengen van de verwerende partij. Dit verzoek werd aan haar gericht opdat de verwerende partij zou kunnen tegemoet komen aan de haar opgelegde zorgvuldigheidsplicht, die inhoudt dat het bestuur zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voorbereidt en stoelt op een correcte feitenvinding. Gelet op het feit dat de zorgvuldigheidsplicht niet alleen geldt voor de overheid, maar ook voor de betrokken aanvrager (RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE), kan de verwerende partij derhalve niet ten kwade worden geduid dat zij bij het beoordelen van de door de verzoekende partij bijgebrachte stavingsstukken geen rekening heeft kunnen houden met de argumentatie die de verzoekende partij thans ontwikkelt.

2.4. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het bestuur op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, noch dat zij daarbij geen rekening zou hebben gehouden met alle haar ter beschikking gestelde elementen. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS